

DOM

Afsagt den 23. november 2017 i sag nr. BS 2A-6032/2015:

FOA Fag og Arbejde
som mandatar for

A

...

mod

Ankestyrelsen

Teglholmsgade 3

2450 København SV

Sagens baggrund og parternes påstande

Denne sag, der er anlagt den 12. oktober 2015, vedrører As krav på erstatning for erhvervsevnetab. Hovedforhandlingen har drejet sig om, hvorvidt FOA som mandatar for A kan kræve dom afsagt, eller om sagen, som Ankestyrelsen hævder, skal afvises, fordi A ikke længere har retlig interesse i en dom.

FOA har som mandatar for A nedlagt påstand om, at Ankestyrelsen tilpligtes at anerkende, at A er berettiget til erstatning for erhvervsavnetab svarende til 80% i perioden fra 10. september 2013.

Ankestyrelsen har nedlagt påstand om afvisning, subsidiært frifindelse.

Dommen indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a.

Oplysningerne i sagen

Ankestyrelsen traf den 24. april 2015 blandt andet afgørelse om, at A havde ret til midlertidig erstatning for tab af erhvervsevne på 45% som følge af en arbejdsskade den 27. april 2011.

FOA anlagde herefter som mandatar for A sag mod Ankestyrelsen med påstand om, at styrelsen skulle anerkende, at A var berettiget til erstatning for erhvervsevnetab svarende til 80% i perioden fra 10. september 2013, subsidiært en mindre procentsats efter rettens skøn, dog mere end 45%.

Ankestyrelsen påstod heroverfor frifindelse, subsidiært hjemvisning.

Under retssagen er der stillet spørgsmål til Retslægerådet, som den 20. marts 2017 fremkom med sin besvarelse.

Ankestyrelsen traf herefter den 29. maj 2017 ny afgørelse. Styrelsen ophævede sin afgørelse af 24. april 2015 og traf afgørelse om, at A har ret til løbende erstatning for aktuelt tab af erhvervsevne på 80%. Erstatningen blev tilkendt fra den 10. september 2013. Ankestyrelsens afgørelse er en midlertidig afgørelse, idet styrelsen vurderer, at As erhvervsmæssige situation er for uafklaret til, at styrelsen kan træffe endelig afgørelse om erstatning for tab af erhvervsevne.

Parterne er enige om, at Ankestyrelsens afgørelse af 29. maj 2017 indebærer, at styrelsen har givet A fuldt medhold i påstanden i stævningen.

Efter Ankestyrelsens afgørelse af 29. maj 2017 har FOA som mandatar for A opfordret styrelsen til at tage bekræftende til genmæle overfor den principale påstand i stævningen, mens Ankestyrelsen har opfordret FOA til at hæve retssagen.

FOA har imidlertid ikke ønsket at hæve sagen, og Ankestyrelsen har ikke ønsket at tage bekræftende til genmæle.

A har fri proces under sagen men ingen retshjælpsforsikring.

Parternes synspunkter

FOA har i påstandsdokument af 12. oktober 2017 anført følgende:

"

Efter at Ankestyrelsen ved afgørelse af 29. maj 2017 har ophævet den tidligere truffene afgørelse af 24. april 2015 (bilag 8), og herefter indholdsmæssigt og i relation til ordlyden fuldt ud har givet sagsøger medhold i den påstand sagsøger nedlagde i stævningen, fremsendt 12. oktober 2015, har sagsøger således fået reelt medhold i den nedlagte påstand.

Spørgsmålet er herefter, om sagsøger kan få dom for denne påstand, eventuelt derved at der tages bekræftende til genmæle; eller Retten afsiger dom i overensstemmelse med påstanden; eller om påstanden skal afvises; eller eventuelt om sagsøgte skal frifindes.

Sagsøger gør - til støtte for sin påstand om at sagsøger har krav på en dom, når ikke sagsøgte tager bekræftende til genmæle - gældende, at det almindelige princip (forhandlingsprincippet) i Retsplejelovens § 338 indebærer, at Retten herefter afsiger dom efter sagsøgerens påstand i en sag som den foreliggende.

Sagsøger har utvivlsomt haft en retlig interesse, da sagen blev anlagt, hvilket på ingen måde er bestridt, og dette må i sig selv efter sagsøgers opfattelse føre til, at sagsøger har krav på at få dom, jf. herunder tillige beslægtede problemstillinger, herunder om en part kan kræve afsagt dom, når en modpart efter hovedforhandling hæver sagen, jf. U 2000.888 H.

Sagsøger har endvidere særskilt retlig interesse derved, at adgangen til at få genbehandlet en sag efter forvaltningsretlige principper er langt mere videregående end efter Retsplejelovens regler (forhandlingsmaksimen) blandt andet derved, at Ankestyrelsen i tilsvarende sager ville være berettiget til at genbehandle sagen administrativt, jf. eksempelvis U 2017.1 H.

Dette har navnlig relevans, fordi sagsøger i nærværende sag, dels ikke har fået en endelig afgørelse af sin erhvervsevnetabserstatning (der er tale om en midlertidig afgørelse), og ikke får udbetalt hele sin tilkendte erhvervsevnetabserstatning (80%) som et engangsbeløb, men som løbende ydelse.

I modsætning til eksempelvis Højesterets afgørelse U 2007.2161 H har sagsøger derfor stadig, og fremover, en retlig interesse i den nedlagte påstand, jf. eksempelvis U 2014.2 Ø hvor det forhold, at en arbejdsgiver uden anerkendelse af erstatningspligt (ligesom i U 2007.2161 H) havde betalt det foreløbigt opgjorte krav, ikke ændrede ved, at sagsøger fortsat havde retlig interesse i at opnå dom for en påstand om anerkendelse af erstatningspligten, da dette ville kunne indebære ret til ydelser udover det krav, der foreløbigt var opgjort.

Til illustration kan nævnes, at Ankestyrelsen i andre tilfælde, eksempelvis i en sag med Ankestyrelsens j.nr. 2016-5014-29402, ved afgørelse af 18. august 2016 har genoptaget og tilbagekaldt en i 2002 truffet afgørelse. Den pågældende sag er aktuelt under behandling ved Domstolene og behandles af sagsøgt advokatkontor under dennes j.nr. 7519778.....

Da nærværende sag tillige oven i købet er under fortsat sagsbehandling i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, er sagsøgers retlige interesse så meget desto mere til stede i nærværende sag, hvor Arbejdsmarkedets Erhvervssikring aktuelt har anmodet om en fornyet speciallægeerklæring, jf. brev af 16. august 2017 der fremlægges som bilag 20.

Sagsøger har derfor en klar retlig interesse i, ikke blot at opnå en administrativ afgørelse der giver sagsøger ret til 80% erhvervsevnetab og uden fradrag for konkurrerende psykiske lidelser, således som sagsøgte i sin oprindelige afgørelse vurderede, da det ikke kan udelukkes, at det vil være vanskeligere for sagsøgte forvaltningsretligt at genbehandle sagen og eksempelvis nå frem til et mindre påvist erhvervsevnetab end 80% og/eller en fornyet og ændret vurdering af spørgsmålet om fradrag, hvis sagsøger har opnået dom for sin nedlagte påstand og ikke blot opnået en ny administrativ afgørelse.

...."

FOA har i det væsentlige procederet i overensstemmelse hermed.

Ankestyrelsen har i påstandsdokument af 12. oktober 2017 anført følgende anbringender

"...

Til støtte for påstanden om afvisning gøres det gældende, at sagsøgeren ikke har retlig interesse i at få prøvet den nedlagte påstand.

En sagsøger har kun retlig interesse i at (videre)føre en sag, hvis der består en retsuvished, og hans påstand har aktualitet. En sagsøger har derimod ikke længere en aktuel interesse i at få anerkendt et krav, der allerede er opfyldt, jf. eksempelvis U.2002.1245H, U.2004.1464H, U.2007.2161H, U.2009.1093/1Ø, U2009.1758H og U.2011.2695H samt Bernhard Gomard, Civilprocessen, 7. udgave s. 472f og Ulrik Rammeskov Bang-Pedersen m.fl., Den civile Retspleje, 3. udgave, s. 111f.

Sagsøgerens påstand indebærer, at sagsøgte skal anerkende, hvad sagsøgte allerede har anerkendt. En påkendelse af sagsøgerens påstand er derfor uden betydning for retsforholdet mellem parterne, jf. bl.a. Gomard & Kistrup, Civilprocessen, 7. udgave, side 467.

Der består ikke nogen aktuel tvist mellem sagsøgeren og sagsøgte, og sagsøgeren har heller ingen selvstændig interesse i at få påstanden prøvet.

Sagsøgerens retsstilling forbedres ikke af, at der afsiges dom efter hans påstand, ligesom sagsøgeren heller ikke vil blive udsat for en risiko for at lide et retstab ved, at sagen afvises eller hæves.

Sagsøgeren anfører, at han har en retlig interesse i sagen, idet det ellers "vil være muligt for Ankestyrelsen forvaltningsretligt at genoptage også den senest truffe afgørelse".

Sagsøgeren kan imidlertid ikke kreere en aktuel interesse i at få en dom for sin påstand ved at foregribe en hypotetisk situation. Interessen vil i så fald netop være hypotetisk og ikke aktuel.

Først hvis Ankestyrelsen engang måtte finde, at betingelserne for at genoptage sagsøgerens sag måtte være opfyldt, vil dette forhold have en sådan aktualitet, at der i givet fald vil kunne anlægges sag herom.

Hertil kommer i øvrigt, at en dom i nærværende sag ikke vil afskære genoptagelse, hvis betingelserne herfor måtte vise sig opfyldt.

Til støtte for påstanden om frifindelse henvises til de samme anbringender.

....

Sagsomkostninger .

Der må i relation til sagsomkostninger tages højde for mellem på den ene side forløbet frem til og med Ankestyrelsens afgørelse af 29. maj 2017 (bilag 19) og på den anden side forløbet herefter.

Sagsøgeren er at betragte som vindende part i forhold til førstnævnte forløb. Som anført i sagsøgerens mail af 7. ds. kan sagens genstand beregnes til kr. 1.024.000,-. Ankestyrelsen er endvidere enig i, at omkostningerne bør udmåles i den øverste halvdel af intervallet, da sagen har været forelagt for Retslægerådet. Arbejdet med sagen har indebåret skriftveksling i form af stævning, svarskrift, replik, duplik, sagsøgerens processkrift I-III og sagsøgtes processkrift A samt udarbejdelse af spørgetema til Retslægerådet.

Ankestyrelsen genoptog den 31. marts 2017 sagen på baggrund af Retslægerådets udtalelse af 20. marts 2017. Sagen var ikke berammet til hovedforhandling. På baggrund heraf bør beløbet til dækning af advokatudgifter fastsættes til et beløb svarende til et sted mellem 1/2 og 2/3 af, hvad der ville være blevet tilkendt, hvis denne del af sagen var blevet afsluttet med hovedforhandling.

Vedrørende forløbet efter Ankestyrelsens afgørelse af 29. maj 2017 (bilag 19), dvs. forløbet vedrørende sagsøgerens manglende retlige interesse, skal omkostningerne fastsættes til den vindende part. Der bør herved lægges vægt på, at der har været korresponderet om spørgsmålet, afholdt telefonmøde, udvekslet påstandsdokumenter og afholdt hovedforhandling.

..... "

Ankestyrelsen har i det væsentlige procederet i overensstemmelse hermed.

Rettens begrundelse og afgørelse

Retten lægger til grund, at Ankestyrelsen i afgørelsen af 29. maj 2017 ophævede sin afgørelse af 24. april 2015 og traf afgørelse om, at A har ret til løbende erstatning for aktuelt tab af erhvervsevne på 80% fra den 10. september 2013. Ankestyrelsens afgørelse svarer således til den påstand, FOA på vegne A siden stævningens indgivelse har nedlagt under sagen. Ankestyrelsens afgørelse er en midlertidig afgørelse, idet styrelsen vurderer, at As erhvervsmæssige situation er for uafklaret til, at styrelsen kan træffe endelig afgørelse om erstatning for tab af erhvervsevne.

Retten lægger endvidere til grund, at As sag stadig er under administrativ behandling, idet Arbejdsmarkedets Erhvervssikring den 16. august 2017 har anmodet en speciallæge i psykiatri om at udfærdige speciallæ-

geerklæring om ham.

Efter de foreliggende oplysninger har FOA efter rettens opfattelse sandsynliggjort, at A har en aktuell, konkret retlig interesse i at få dom i overensstemmelse med sin påstand, idet en dom i sagen kan være af betydning for As retsstilling. Retten har i den forbindelse navnlig lagt vægt på muligheden for administrativ genbehandling samt på, at Ankestyrelsens afgørelse af 29. maj 2017 er midlertidig, og at As sag stadig er under administrativ behandling.

Som følge af det anførte og da det af Ankestyrelsen anførte ikke kan føre til et andet resultat, tager retten FOAs påstand til følge.

I sagsomkostninger skal Ankestyrelsen betale 129.000 kr. til statskassen, da A har fri proces. Beløbet udgør 125.000 kr. i passende udgift til advokatbistand, henset til sagens karakter, omfang og udfald samt 4000 kr. svarende til den retsafgift, som skulle have været betalt, hvis ikke A havde fri proces.

Thi kendes for ret:

Ankestyrelsen skal anerkende, at A er berettiget til erstatning for erhvervsevnetab svarende til 80% i perioden fra 10. september 2013.

I sagsomkostninger skal Ankestyrelsen senest 14 dage fra dato betale 129.000 kr. til statskassen.

De idømte sagsomkostninger forrentes efter rentelovens § 8 a.